

Mit navn er Kristine Jensen, jeg er arkitekt fra Aarhus Arkitektskole i 1983 og har arbejdet siden med arkitektur indenfor kulturarv, naturen og landskaber. Jeg har haft fornøjelsen af at arbejde med store grønne arealer. Ved Jelling Monumentområde fra Vikingetiden, skoven og græsfladerne ved Mosgaardmuseet omgivelser, Havnefrontens udsigt mod bugten fra Aarhus Bymidte, såvel som de 100 gamle træer i Jacobsens Have på Carlsberg midt i København og endelig de sidste solstråler på solnedgangspladsen ved Gamle Skagen. Alt sammen noget der har været et enormt livgivende arbejde, fordi det skaber livgivende bindeled at arbejde med mennesker imellem byliv og rekreative naturoplevelser, fordi helhedsplaner skaber sammenhæng for landskabet, naturen og vores historie.

Vi skal passe på landskabet i Aarhus og Østjylland, geologien og alle vores skove, træer, flora og fauna der er vores helt særegne adresse i Danmarks placering på planeten, som vi i fremtiden helst skal huske som vores fremtidige bygherre.

Med alle nye klimaudfordringer er det vigtigt at få landskabet i Østjylland med i de overvejelser, der skal udvikles for at imødekomme nye udfordringer, hvor vi vil blive budt på forskellige situationer. F.eks. fra vandets oversvømmelser og vindens storme. Når vi planter træer og lunde eller mindre skove, så skaber vi ilt og beskytter os mod vindens storme. Passer vi på landskabets terræn, så vandet kan løbe i forløb nedad græsklædte overflader, der vil fordampe vandets vej langs store landskabs strukturer.

Aarhus vokser årligt med cirka 5000 nye borgere, som mere end nogensinde før vil fortætte byudvikling og udbygningen af trafiknettet. Det vil medføre forandringer, der kan have stor betydning for træfældninger og at store landskabstræk minimeres og ændres. Min pointe er at det i virkeligheden burde vendes om. Vi skal starte med at enhver byplanlægning skal tage hensyn til vores adresse på planeten ved at tænke landskabets strukturer, som de bedste og væsentligste bidragsydere til en sund og bæredygtig vækststrategi.

I dag har vi befolket nye områder med nybyggeri, som ligner store genkendelige bygningsmasser med høj kapacitet for varmelagring, med områder af forseglede overflader i asfalt og fliser, der hverken har nedsivningskapacitet til regnvands opfangning eller kølingseffekt med lav fordampning. Det betyder, at byens temperaturer er højere og luftfugtigheden lavere sammenlignet med landområder udenfor byerne. Så derfor skal vi plante 1000vis af træer langs byens gamle transport og korridorer, som jernbaner, vand- og vejlinjer, hvor vi kan komme frem med nye måder for at tage imod klimaudfordringer.

I enhver kommende planlægning for byudvikling og ny infrastruktur er det afgørende at de eksisterende landskabs- og naturværdier sikres i sammenhæng med byerne, både i det åbne land og indenfor byens planlægning. Landskaberne er sårbare over for byudvikling, der slører byernes eksisterende landskabelige placering og samspil til omgivelserne. Derfor er det en helt klar og enkelt klimastrategi, at skabe helt afgørende helhedsplaner for vandløb og skovrejsning, der giver eksisterende såvel som nye strækninger og linjer nye muligheder for at blive bindeled mellem stærke landskaber og velafgrænsede byer.

ARKITEKT KRISTINE JENSENS TEGNESTUE

ARKITEKT KRISTINE JENSENS TEGNESTUE

ARKITEKT KRISTINE JENSENS TEGNESTUE

ARKITEKT KRISTINE JENSENS TEGNESTUE

ARKITEKT KRISTINE JENSENS TEGNESTUE